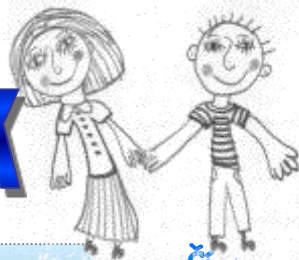

(ZÁ)ŠKOLÁČIK

ŠKOLSKÉ NOVINY

Základná škola
Bezručova 66
Trenčín

WEB: www.zsbezrucovatn.sk

E-MAIL: zsbezrucatn@centrum.sk

Číslo 2

školský rok

2015 - 2016

naše noviny vychádzajú výlučne na recyklovanom papieri

II. kategória
NATALKA MÓNICA KOBITKOVÁ, 6 r.
Školský rok 2015-2016
ZŠ Bezručova ul. Trenčín
uč. Šesták

III. kategória
MARTINA KOBITKOVÁ, 7 r.
Školský rok 2015-2016
ZŠ Bezručova ul. Trenčín
uč. Šesták

IV. kategória
MARTINA KOBITKOVÁ, 7 r.
Školský rok 2015-2016
ZŠ Bezručova ul. Trenčín
uč. Šesták

Z obsahu :

Spomíname na Vianočné prázdniny

Noc s Andersenom

Naša tvorba

Zaujímavé výlety a
exkurzie

Pre našich najmenších

Šestka pre Vás

tančičky

komiks

Karneval

Lyžiarsky kurz

naše úspechy
v súťažiach

(zá)ŠkoLÁčik

RedAkcia (zá) ŠkoLÁčika vÁm ďakuje
za čas, kToRý sTe vENovAlI
Jeho pRečítANIU

Redakčná Rada:

Emma Litvová (8.A), Emma Plíhalová (6.B), Ondrej Bublavý (8.B), Sarah Mrvová (6.B), Laura Pilková (6.B), Michal Kišš (6.B), Nicole Purdešová (4.A), Lívia Joneková (4.A)

Odborná Spolupráca:

Mgr. Katarína Bošanská

Prispievatelia:

Andrej Koreň (3.B), Emma Masarovičová (4.A), Anna Barteková (4.B), Matúš Masár (4.C), Adam Žuk (5.B), Katarína Bolechová (5.B), Ema Čudaiová (5.B), Alexandra Kudláčová (5.B), Emma Kraus (5.B), Daša Čechovská (5.B), Ľudmila Žatková (7.A), Emma Lečková (7.A), Lina Schmidt (7.A), Veronika Pizúrová (8.A), Miška Szturcová (9.B), Mgr. Sobková, Mgr. Gajdúšková, Bc. Kováčová

Ilustrátori

Natália Monika Koritková,
Karolína Čáková,
Viktória Chladoňová (3.B)

Vydávateľ:

ZŠ, Bezručova 66, Trenčín

WEB: www.zsbezrucovatn.sk

Milí naši čitatelia!

Tentokrát sme sa rozhodli využiť úvodník k druhému číslu časopisu Záškoláčik na to, aby sme Vás motivovali.

Možno si to ani neuvedomujete, ale práve v dnešnej dobe sa písanie dostáva výrazne do popredia. Veď sa len pozrite samy na seba, milé deti. Koľko času presedíte pri Facebooku, rôznych blogoch a najrozličnejších webových stránkach. Väčšina z vás informácie len čítate, ale niektorí sa aj aktívne zapájate do rôznych diskusií na sociálnych sieťach, píšete komentáre alebo rôzne príspevky. Mnohí z vás tak môžu nájsť záľubu v písaní. A my Vás v tom chceme podporiť.

V posledných rokoch počet členov našej redakčnej rady klesá. Jej osadenstvo sa obmieňa z rôznych dôvodov. Viacerí skvelí autori buď odišli na stredné školy, alebo jednoducho nemajú dostatok voľného času. Nevadí. Stále sa v našej škole nájde veľa tých, ktorí občas prispievajú svojou tvorbou a pomáhajú nám. Každému jednému prispievateľovi sme nesmierne vd'ační a tešíme sa z každej Vašej básničky, príbehu, reportáže či tajničky.

Prosíme Vás, zotrvaťte vo Vašom úsilí a pokračujte v písaní. Kto ešte nezačal, nech začne. Buďte originálni, tvoriví a zdravo zvedaví. Ďakujeme.

Vaša redakcia

Obsah

V škole to žije

Písmenková víla (3)
Karneval (7)
Valentínsky florbalový turnaj (8)
Noc s Andersenom (18 - 19)
Šestka pre Vás (22 - 23)

Zážitky za bránou školy

Pasovanie prvkov (3)
Lyžiarsky výcvik (5)
Deň Zeme – blokové vyučovanie (6)
Návšteva bábkového divadla (11)
Ostrov pokladov v Trnave (19)

Naša tvorba

Básne:

Moje morča (4)
Život v škole (4)
Detské srdiečko (10)
Čo ak? (10)
Šťastie (10)
Skrz alej (16)
Medzinárodný deň matiek (20)
Rakúsko (21)
Cyprus (21)
Kačiatko (21)
Milá učiteľka (21)

Príbehy a iné texty:

Čo zažila Valentína na Svätého Valentína (8-9)
Deň voľna (9)
Pero, ktoré stále písalo (15)
U susedov je nový obyvateľ (15)
O kocúrikovi (20)
62 dní slobody (21)

Komiks:

Ťahák sa nevypláca (12 - 13)

O nás

Spomíname na Vianočné prázdniny (4)

Učíme sa po anglicky

My holiday in Croatia (16)

Zábava

Pre našich najmenších (6)
Hádanky (6)
Valentínska osemsmierovka (8)
Tajnička - Počítače (14)
Zvieracia osemsmierovka (14)
Kvíz pre 1. stupeň (17)
Test neposlušnosti (17)
Vtipy (20)

Naše úspechy v súťažiach

Hviezdoslavov Kubín;
Matematická olympiáda;
Pytagoriáda; výtvarné, literárne
a športové súťaže (24)

Pasovanie prvkov sa konalo 4.2.2016. Malí prváci boli plní napätia, pretože sa tešili na svoje prvé vysvedčenie.

Vysvedčenie dostali od kráľa Mudroslava, ktorý ich ako v stredoveku pasoval za „rytierov“. Vysvedčenie, ktoré dostali, nebolo len také obyčajné na bielom papieri, ale mali na ňom nakreslené svoje tváre, ktoré si sami nakreslili.

Pasovanie prvkov

• Aká bola cesta na hrad?

Terezka: Bola veľmi dlhá.

Saška: Niektorí sme šli na hrad s rodičmi a niektorí zo školy s pani učiteľkou.

• Viete, prečo ste boli práve na hrade?

Miško: Lebo je to naše prvé vysvedčenie a sme veľkí prváci.

• Mal/a si dobré známky?

Všetci sme mali jednotky, ale dvaja alebo traja mali aj dvojku.

• Hovorili ste rytiersky sľub?

Áno.

• Kto z vašich blízkych tam bol?

Terezka: Bola tam moja mamina a babka.

• Čo sa vám tam páčilo najviac?

Terezka: Mne sa páčil kráľ Mudroslav.

Emma Plíhalová, 6.B

Písmenková víla

Dňa 16.3.2016 sa už po deviatykrát uskutočnilo slávnostné ocenenie víťazov výtvarnej súťaže Písmenková víla pre žiakov materských škôl v Trenčíne. Zapojilo sa osem materských škôl a súťažilo skoro šesťdesiat diel. Tento rok prevzal záštitu nad súťažou známy trenčiansky architekt, pán Július Bruna.

Na začiatku nám naši mladší žiaci spravili program. Prváci zatancovali, zahrli na flaute, zaspievala nám Marína Štefániková a nakoniec prišla písmenková víla Alenka, ktorá malých škôlkarov naučila písmenkovú pesničku a k tej pesničke tanec. Detičky boli veľmi šikovné a už na prvýkrát to zatancovali a zaspievali, ako keby to robili už miliónkrát.

Potom sme sa vrhli na vyhlasovanie. Samozrejme, ako pri každom vyhlasovaní, to bolo napínavé. Každý dúfal, že práve on/ona bude mať ten najlepší obrázok. Všetci mali veľmi pekné obrázky, ale víťazný obrázok patril Alici Izabele Bilickej z MŠ Stromová.

Po ocenení sa šli naši malí umelci pozrieť na svoje diela, ktoré boli na stene pri zborovni a budú tam celý tento rok. Nakoniec pán Július Bruna nakreslil Alicin portrét na pamiatku.

Spomíname na Vianočné prázdniny

Vianoce u Pilkovcov

Štedrý deň a Silvester

Štedrý deň - 24.decembra. Celý deň bol normálny ako každý iný, až na to, že sme ozdobovali stromček a večer bol oveľa kúzelnejší ako väčšinou. Všetci sme si obliekli veľmi pekné a elegantné šaty, učesali sme sa a upravili čo i len najmenšie detaily.

Ako celá rodina sme zasadli za stôl. Mamina priniesla oplátky a ponatierala ich medom. Vzápätí sme si naložili na menší tanier bobáľky s makom, teda malé gulôčky posypané pomletým makom. Ako ďalší chod sme mali kapustovo-hríbovú polievku. Nasledoval smažený kapor a zemiakový šalát.

Následne sme išli s bratom do našej izby a čakali sme, kým rodičia zazvonia na zvonček. Radostne sme vybehli z izby a bežali smerom do obývačky. Nadšene som každému dala jeden darček a potom som si zobrala svoj prvý darček, čo som uvidela. Takto to išlo až do vyčerpania zásob pod stromčekom.

Boli sme hore veľmi dlho, do 2:00, ale ráno to bolo, ako keby som išla spať o 20:00. Ja som vstala ako jediná o 6:00 z celej mojej rodinky. Nemohla som robiť nič iné ako pozerat' televíziu. Neskôr sa zobudila mamina. Išla do kuchyne. Ani som si ju nevšimla, až kým nezačala viesť tajný rozhovor. Keď prechádzala chodbou do kúpeľne, načúvala som. Zistila som, že to nebol tajný rozhovor, ale pozvanie od babky na obed. Je to taká naša tradícia, lebo 25.12. má mamina narodeniny. U našej babky sme mali tiež veľa darčiekov a bola tam aj moja sesternica s mojou krstnou a s krstným. Bola to veľká zábava.

A takto prežívala Vianoce rodina Pilková.

Laura Pilková, 6.B

Na Štedrý deň som sa zobudila ako vždy, ale bola tam tá radosť z toho, že sú Vianoce. Keď som vstala, išla som si spraviť rannú hygienu, ale popri tom som si spievala vianočné pesničky a keďže boli Vianoce, nemohol chýbať ani môj ranný „vianočný tanec“. Potom som si dala vianočné raňajky, ktoré boli najlepšie na svete.

Keď sme doraňajkovali, šla som do izby a pozerala môj oblúbený seriál *Pretty Little Liars*. Dupozerala som úplne všetkých šesť sérií a šla som opäť do kúpeľne upraviť sa na večer, pretože bolo už 17:30. Nahodila som na seba červený rúž, korektor a trochu maskary.

Z domu sme vyrazili na cintorín a potom ku krstnej mame, pretože vždy chceme byť všetci spolu. Na večeru sme mali oplátku s medom a cesnakom, pupačky, hríbovú omáčku, hrachovú polievku, kapustnicu a nakoniec rybu so šalátom. Keď sme dovečerali, šli sme si rozbaľovať darčeky. Tie darčeky boli super. Určite ich veľmi dobre využijem.

Na prvý sviatok vianočný sme šli s ocinom do kostola, pretože sme neboli na polnočnej omši.

Na Silvestra sme boli doma a pozerali sme naše staré videá. Pobavili sme sa a potom sme pozerali *CHART SHOW*. Tam bolo aj odrátavanie času do polnoci a fakt super pesničky na tancovanie. Keď nastala polnoc, pripili sme si šampanským a brat s vineou, pretože šoféroval. Ako obvykle na Silvestra išli sme pozerat' ohňostroj. Ohňostroj bol úžasný a veľmi pekný, aj keď ho púšťali na zastávke. Taký som na Juhu ešte nevidela.

Potom sme šli neplánovane k mojej kamarátke. Bola to taká „miniprepadovka“. Tam sme si znova pripili a hrali sme *Just Dance* na X-Boxe. Potom sme zaviezli rodičov ku iným kamarátom a ja s bratom sme šli domov.

O 5:30 ráno sme šli spať a o cca 10:00 som sa zobudila ja. Jasné, že ráno už rodičia boli doma.

Emma Plíhalová, 6.B

Moje morča

Moje morča, malá Ľapka,
dobré sa nám všetkým hladká.

Malá gul'ka chlpatá,
nesmie skákať do blata!

Čistí sa i ňufká, papká,
občas si aj trochu hopká.

Žerie seno, mrkvičku,
pije čistou vodičku.

Predstavte si, malá Ľapka
uhorku si práve papká.

Naša Ľapka, verte tomu,
už spinká a chrapká k tomu.

Nechajme ju teda spať,
Nech si môže sničky vychutnať...

Lívia Joneková, 4.A

Život v škole

My sme všetci školáci,
aj maličkí prváci.

O ôsmej ráno v škole musíš byť,
lebo potom sa ti bude ťažšie žiť.

Ak ty zmeškáš prvú hodinu,
nedostaneš za to odmenu.

Rýchlo sa na ňu ponáhľaj,
cez prestávky sa s kamošmi rozprávej.

V družine sa s nimi vôbec nenud',
aspoň tam sa, prosím, už prebud'.

Prosím pekne, nech sa ti darí,
Nech ťa to v škole veľmi baví.

Anna Barteková, 4.B

Lyžiarsky výcvik 2016

Lyžiarsky výcvik prebiehal od 7.2. do 12.2.2016. Boli sme ubytovaní v Jasnej v hoteli Liptov. Keď sme tam prišli, rozdeľovali sme si izby. Ja a moje spolužiačky sme boli na izbe 110.

Mali sme veľmi super zážitky. Napríklad, keď zhaslo svetlo v celom hoteli, tak sme začali kričať ako šialené ☺.

Jedlo bolo tiež dobré. Ale pre mňa boli najlepšie švédske stoly, ktoré sme mali ráno. Po raňajkách sme sa chodievali lyžovať. Potom sme išli na obed a zase sme sa išli lyžovať. Za deň sme lyžovali cca 4 hod. Boli sme rozdelení v skupinách. Ja som bola v 4. skupine, kde boli tí, ktorí sa ešte nelyžovali. Mala som šťastie, že v tej skupine bola so mnou moja spolužiačka Sahar. Neskôr sme sa dostali do 3. skupiny, lebo sme sa snažili.

Mali sme aj karneval a diskotéku, na ktorej nás sprevádzali Maďari. Boli tiež na lyžiarskom výcviku. Bolo s nimi úplne super. Ďakujem všetkým za nezabudnuteľný zážitok.

Ludmila Žatková, 7.A

Zrazu bol posledný týždeň pred lyžiarskym a my sme sa nevedeli dočkať. Ten týždeň ubiehal veľmi pomaly, až sme sa dočkali. V nedeľu poobede sme už boli všetci nastúpení pred školou aj s kuframi, lyžami a ostatnými vecami.

Cesta bola dlhá a v autobuse bolo veľmi teplo. Keď sme už konečne dorazili, stál pred nami zelený hotel. Hneď ako sme vystúpili, padali sme ako hnilé hrušky. Samozrejme, bol tam ľad. Už ubytovaní na prvej večeri sme zistili, že sa celý týždeň nenajeme. Hneď v prvý deň sme si veľmi nezalyžovali, lebo pršalo. Poobede sme mali program. Hrali sme stolný futbal či biliard.

Prvé pocity z lyžovania neboli najlepšie. Sneh bol vyšúchaný a roztopený. Na hoteli bola aj maďarská škola, s ktorou sme sa zoznámili. Vôbec nič sme im nerozumeli, ale dohovorili sme sa.

Jeden večer vypadla elektrina a my sme zistili, že nemáme kľúč od izby. Učitelia nám svietili baterkami do očí a hovorili, že sme kľúč určite niekam schovali, aby sme ho nemuseli odovzdať. Potom ráno prišli chalani, že ho našli na parapete na chodbe ☺.

Cez jednu noc napadlo asi tridsať centimetrov snehu. To bolo super, lebo sme konečne mohli ísť na lyžiach od chaty až ku zjazdovke. Vo vysokom snehu sme jazdili 'freeride'.

Celý týždeň sme žili na 'panini' z bufetu a čaji. Ale inak bol celý lyžiarsky super! ☺

Emma Lečková, Lina Schmidt 7.A

DEŇ ZEME - blokové vyučovanie

S našimi prváčikmi sme si pripomenuli Deň Zeme celodennou vychádzkou do miestneho lesoparku Brezina. Cesta bola dlhá a namáhavá, predsa len šliapať do kopca skoro ráno je náročné.

Už v polovici cesty nám začalo škriekať v bruškách. Konečne sme vyšli posledný kopec a šup ho zjesť desiatu, museli sme sa posilniť, veď nás čakali hry a zábava. Po posilnení nás čakali preliezky, hojdačky, šmýkačky i futbal.

Ale aký by to bol Deň Zeme, keby sme sa neporozprávali o ochrane životného prostredia a trochu aj nezopakovali vedomosti z Prvouky? Zahrali sme sa na pátračov, hľadali sme živé, neživé prírodniny i niečo, čo do prírody nepatrí. Prenášali sme ranených cez cestu, spoznávali sme stromy hmatom, hľadali prírodniny a vytvárali z nich obrázky, spievali sme pesničky o prírode, aby sme odplašili divé svinky, lámali si hlavičky nad hádankami, pletli sa nám jazýčky pri jazykolamoch.

Krátko pred obedom sme sa vybrali naspäť do školy, kde nás čakal chutný obed. Boli sme veľmi spokojní, veď deň to bol naozaj úžasný. Tešíme sa opäť o rok.

Mgr. Sobková,
Mgr. Gajdúšková

Pre našich najmenších

HÁDANKY

Pri cestičke rastie
kríček ako chrastie.
Prútiky sťa hady
hryzú, nieto rady.
Plody, čierne uhličky,
chutia ako cukríky.

(Černice)

HÁDANKY

Sedí babka gul'atá,
má sto sukní zo zlata. ed'
ju raz vyzliecť skúsiš,
rozplakať sa pritom musíš.

(Cibulka)

HÁDANKY

Sladká je a šťavnatá.
Trhajú ju dievčatá,
oberajú mamy,
zobkajú ju vrany.
Červené má líčka.
Je to ...

(Čerešnička)

HÁDANKY

Skoro ráno, ešte potme,
o kôstky sa ježko potkne.
Halúzkami naňho kyvká
lekvárová slečna...

(Slivka)

Čo páli a nie je oheň?

(Príhľava)

Neje a nepije,
bez farbičiek maľuje.

(Mrázik)

Karneval

Keďže 9.2.2016 sa v poobedných hodinách v škole konal karneval, išli sme sa s kolegyňou Emmou opýtať pár otázok zúčastnených detí, a to prvákov, druhákov i tretiaakov.

Myslím si, že karneval sa všetkým veľmi páčil. Hlboké zážitky v nich zanechal nielen karneval, ale aj nádherne vyzdobená miestnosť, teda jedáleň, v ktorej tancovali a súťažili o rôzne ceny.

My sme sa pýtali, deti odpovedali, a tak Vám ponúkame krátke interview o karnevale:

1. Akých aktivít ste sa zúčastnili na tohtoročnom karnevale?

- Mali sme súťaže, stavali sme pyramídy z pohárikov, tancovali sme a mali sme kruhovú prechádzku.
- Nikolka: Bolo tam aj predstavovanie a súťaž, kto najdlhšie vydrží udržať sa v lastovičke.

2. Vyhrali ste niečo?

- 1.C: Nie, ale každý niečo dostal. Vyberali sme si z krabice, nevedeli sme, čo tam je.
- 3.A: Ja som vyhrala 3 ceruzky, 3 gummy a iné školské potreby.
- Nikolka: Nie, nič som, bohužiaľ, nevyhrala, ale bola to sranda. ☺

3. Aký kostým sa vám najviac páčil?

- 1.C: Nám sa páčili Frozen (Elsa), čarodejnica, vojak, potápač.
- 3.A: Nám sa zase páčil SPONGE BOB, Čierny anjel.
- Lilly: Koláčik.

4. Boli aj pani učiteľky v kostýmoch?

- Pani vychovávateľky boli siedmi trpaslíci. Mali oblečené bodkované zástery, pod nimi mali čierne tričko a na hlavách veľké bodkované čapice.

Karneval bol? Veru, zdá sa.
Kto naň prišiel? Aká chasa?
Čarokrásne princezničky,
rozprávkové postavičky,
smelí, mocní bojovníci,
a aj siedmi trpaslíci.

Spevu, tanca plná sieň,
smiech a radosť v srdci len.
A aj zopár súťaží.
Nech sa každý, kto je smelý,
o rok prísť sem odváži.

Dominika Kováčová

Emma Plíhalová, Laura Pilková, 6.B

Valentínsky florbalový turnaj

Každý rok na našej škole organizujeme Valentínsky florbalový turnaj. Väčšina si myslí, že turnaj trvá len jeden deň. Ale nie je to tak. Predprípravy začali už o týždeň skôr.

Najskôr bol nábor. Kto chcel hrať, musel si buď založiť tím, alebo prísť za niekým, kto už tím má. Každý tím musí mať 6 až 8 ľudí, z toho musia byť minimálne 2 dievčatá na ihrisku. Tento rok sa, bohužiaľ, nehralo s učiteľmi ☹.

Turnaj sa uskutočnil v piatok 19.2. a začal hneď pred 1. hodinou. Môj tím hral až 2. hodinu, ale 1. hodinu sme mali telesnú výchovu, takže som videl všetky zápasy. Trošku ma nahnevalo, že so šiestakmi boli aj deviataci, proti ktorým sme nemali takmer žiadnu šancu. Prvý zápas sme hrali proti spolužiakom a dúfal som, že ich porazíme. Po chvíľke hrania sme vyhrávali 1:0, pretože nemenovaná hráčka si strelila vlastný gól. Nakoniec sme vyhrali. Ďalší zápas sme hrali proti deviatakom. Chvíľu sme vyhrávali 2:0, ale potom začali neľútostne strieľať. Bohužiaľ, prehrali sme 2:5, ale nevadí, snažili sme sa.

Michal Kišš, 6.B

Výsledky

Mladší žiaci:

1. miesto - The floorball sharks
2. miesto - Black winks
3. miesto - Čierni diabli

Starší žiaci:

1. miesto - Šmolkovia
2. miesto - Urpiner
3. miesto - Kutroši

O	☺	E	Ž	U	R	N	E	B	U
E	V	Ď	A	P	Á	R	T	Y	Y
S	N	T	K	Á	U	M	N	N	R
Ť	A	S	S	A	R	V	I	A	A
S	L	I	A	Á	L	B	T	L	E
Á	E	C	L	B	E	D	E	T	I
N	D	D	N	V	F	T	T	Í	N
R	E	R	K	A	I	A	N	I	A
T	N	S	A	N	I	D	O	R	☺
Š	A	D	Á	L	O	K	O	Č	P

Michal Kišš, 6.B

VALENTÍNSKA 8-SMEROVKA

Nájdí všetky valentínske slová. Z nevyčiaraknutých písmen zisti heslo Valentína.

* naša tvorba * naša tvorba * naša tvorba* naša tvorba * naša tvorba*

Čo zažila Valentína na svätého Valentína

Ahoj, volám sa Valentína a som štrnásťročná tínedžerka.

Ako každú sobotu som sa zobudila okolo jedenástej doobeda. Keď som sa zobudila, mama už nebola doma. Odišla a ani nenavariť! Tak som sa vybrala do obchodu. No to bola chyba.

Prišla som tam, zobrala som veci na jedenie a spravila som si „trapas“. Prišla som k pokladni a pokladníčka si odo mňa vypýtala 6 eur. No ja som zistila, že nemám peniaze. Dokonalý trapas! Ale čo už, to som už raz ja.

Keď som išla domov bez nákupu, ošpliechalo ma auto. Dostala som sa domov a hneď som sa prezliekla. Zrazu mi zavolať Klaudia, moja najlepšia kamoška. Pýtala sa, či u nej nebudem spať, keď je zajtra ten Valentín. Hneď som zavolať mame. „Yes“, aspoň niečo mi dovolila.

O necelých 10 minút. Som bola u nej. Jej rodičia neboli doma, takže nám to vyhovovalo. Pozreli sme si horor. Veľmi sme sa báli. Potom prišiel domov Klaudiin brat Tomáš. Bože, tie jeho oči, vlasy, zlatý úsmev. Hneď som sa doňho zaľúbila.

Tomáš sa pridá k nám: „Čo pozeráte?“ rýchlo som mu odpovedala, aby to Klaudia nestihla. Chcela som s ním nadviazať komunikáciu a podarilo sa mi to. Do noci sme sa rozprávali a potom na mňa padla únava. Tak som išla spať.

Ráno som sa zobudila na to, že niekto búcha v kuchyni. Tak som to išla overiť. Bol tam Tomáš. „Dobré ráno!“ pozdravil ma. Tak som mu tiež popriala dobré ráno. Sadla som si a zobrala do rúk mobil, no vtom Tomáš pred mňa položil tácku s jedlom. „Dobrá chuť,“ usmial sa na mňa. „Čo? Ale ja nie som hladná.“ „To mi je jedno, už som to spravil.“ „Tak teda dobrú chuť a ďakujem.“ „Nemáš za čo, host' predsa nemôže byť hladný.“ Urobil výborné palacinky.

Keď Klaudia prišla do kuchyne, ani jedna palacinka jej nezostala. „To ste mi nemohli nechať?“ Zborovo sme s Tomášom odpovedali: „Nie!“ Potom sme sa vybrali do obývačky pozerat' telku. Okolo druhej som išla domov.

Stále sme sa s Tomášom stretávali a stali sme sa najlepšimi kamarátmi. Neskôr sa náš vzťah vyrysoval. Spýtal sa ma, či s ním budem chodiť. To bol najkrajší deň v mojom živote. Samozrejme som súhlasila. Dnes už mám 16 a stále sme spolu. Mám ho veľmi rada.

Sarah Mrvová, 6.B

Deň voľna

Bol piatok ráno, za oknom padali biele chumáčky snehu a deti, ktoré mali dnes v škole voľno, už vonku behali ako opreteký.

Ja som však stále ležala v posteli. Nikam sa mi nechcelo ísť. Rozhodla som sa teda ostať doma. Môj plán bol jednoduchý. Po prvé. Nevstanem, dokým nebude 10 hodín. Po druhé. V žiadnom prípade sa neprezlečím z pyžama. Po tretie. Zauznamenila som si, že si pôjdem kúpiť veľké balenie čokolády. Po štvrté. Celý deň sa budem váľať pred televízorom. A po piate. Na raňajky si zalejem kýbeľ sladkých vločiek mliekom.

Pravidlo č. 1 som musela porušiť, pretože niekto zazvonil na zvonček. Veľmi neochotne som vstala a čo najrýchlejšie som zliezla schody. Bola som zvedavá, kto to je. Hneď ako som otvorila dvere, do tváre mi vletela veľká a studená guľa. Rukou som si zotrela zvyšky snehu z tváre a zakričala: „Neznášam ťa, Juro!“ Zabuchla som dvere mojim kamarátom. Len čo som sa otočila, zvonček sa znova rozozvučal. Otvorila som dvere, našťastie mi snehová guľa nepristála na nose. „Anička, pod' von,“ prosila ma Katka naobliekaná ako Eskimák. „Dnes sa mi nechce,“ povedala som rázne a chcela som zavrieť dvere. „Anička, pod'. Našli sme strašidelný dom a chceme sa ísť doň pozrieť.“ Lákalo ma to dobrodružstvo. Chcela som ísť s nimi a prezrieť to tajné miesto.

Nakoniec som musela porušiť aj pravidlo č. 5 a miesto kýbľa vločiek som zjedla len chlieb, ktorý mi pripravila mama na desiatu. Vyšla som von stále v pyžame, no len čo som položila bosú nohu na náš zamrznutý chodník, musela som sa vrátiť a prezliecť sa. Tým som porušila aj pravidlo č. 2, navliekla som na seba len tepláky a suter, nechcela som totiž vyzerat' ako Katka. Zo svojho prasiatka som vybrala moje našetrené peniaze a hodila ich do vrečka. Obula som si čičmy a vyšla som von za kamarátmi.

„Anička, nie je ti zima?“ spýtala sa ma Lenka. „Nie,“ odpovedala som a spolu sme kráčali po chodníku. „Pod'me najprv do obchodu, chcem si kúpiť čokoládu.“ „A dáš aj nám?“ spýtal sa Juro. „Nie, našetri si peniaze a potom si môžeš kúpiť aj ty.“ V obchode som si kúpila čokoládu a potom sme šli k tomu strašidelnému domu.

Len sme pred ním stáli a civeli na ten des. Kolená sa mi triasli. Nebála som sa, len mi bola neskutočná zima. Juro sa mi posmieval, že vraj som strachopud. Nechcela som, aby si to o mne myslel, a tak som šla k tomu domu. Zazvonila som. Zvnútra bolo počuť cenganie zvončeka, no nikto neotváral. „Chod' dnu, ak sa nebojíš.“ Srdce mi už tlklo ako o závod, no nakoniec som dvere otvorila a vošla dnu. Porozhládla som sa po izbe. Bola malá a v rohu bolo kreslo, na ktorom bola prehodená deka. Nikde nikoho. V pravej ruke som držala čokoládu a druhou som mávala na kamarátov. Vošli dnu. Zavreli sme dvere a mne bolo konečne trochu teplejšie. „Prehľadajte to tu,“ nakázala som a všetci začali hľadať.

Hrabala som sa v nejakej škatuli, keď som si všimla pohyb. Deku na kresle sa hýbala. „Pod'te sem!“ zvolala som. Všetci sa ku mne nahrnuli. Odokryla som sedačku. Pod dekou bola lebka. Zľakla som sa a utekala preč z domu. Šmykla som sa na ľade a padla na zadok. Z domu sa ozýval hlasný smiech. Postavila som sa a šla som naspäť. Juro hladkal malú mačku, ktorá mu sedela na kolenách. „Nachytali sme ťa,“ všetci sa smiali. Uznala som porážku a sadla si k nim. „Môžem ju aj ja pohladkať?“ spýtala som sa. „Nie,“ povedal Juro a pritúlil sa k mačke. „Prečo by som ti ja mal dávať hladkať mačku, keď ty si sa nechcela podeliť o čokoládu?“ Z vrečka som vytiahla skoro dojedený balík čokolády a podala ho Jurovi so slovami: „Prepáč, že som bola sebecká.“ Juro si vzal čokoládu a nechal ma pohladkať si mačku.

Začínalo mi škvrkať v bruchu, a tak som sa rozlúčila a šla som domov. Dala som si obed a šla som do postele. Zababušila som sa do periny a nejako zaspala. Keď prišla domov mama, zobudila ma. Bolelo ma hrdlo a bola mi zima. Mama mi odmerala teplotu. Navarila mi teplý čaj a nakázala mi ostať v posteli. Kamaráti ma prišli zavolať von, no nemohla som. Nakoniec sa mi vrátilo to, že som sa poriadne neobliekla, tým, že som musela celý víkend ostať v posteli. Ale malo to jednu výhodu. Do školy som nešla ani v pondelok.

Detské srdiečko

Sedí. Lavička pod t'archou jeho smútku sa prehýba.

Sedí. Ešte i teraz mučí ho každúčká chyba.

Sedí. Na svet očami plačom zmáčanými hľadí.

Sedí. Spomína na všetko, keď bol ešte mladý.

Striebristé páperie sa spod baretky škerí,

plno múdrych slov vravievali tie pery.

Hľba krásnych vecí vznikla v prstoch jeho.

No teraz všetci zabudli na neho.

Chyba jediná život mu zmenila.

Chyba jediná dušu mu zranila.

Nik si nespomenie na jeho osobu,

každý drží sa slušného spôsobu.

Lež čo ten slušný spôsob znamená?

Odkopnúť, zabudnúť, vymazať mená?

Nedopriať milého slova, i keď chybu spravil?

Nechať odviať vetrom ako slabučkú byľ?

Malá rúčka jeho kabáta sa dotkla.

Všetky dobré spôsoby zhoreli do tla.

Chlapčiatko biele zuby naňho cerí

a otvára pred ním mnoho dverí.

Prvé vedú k úprimnosti.

Ďalšie ponúkajú slasti.

Tretie k priateľstvu ho zavedú,

za štvrtými spievajú koledu.

Mnoho krás a tajomstiev

ukázal mu malý chlapec.

Radosť, šťastie; ba i úsmev

neraz sa dotýkal jeho pier.

Odrazu starček zosmutnel.

Privrel oči, popravil si golier

a tam, kam sa vybral, sprevádzal ho anjel.

Nechal starček chlapca tam dole,

nechal ho hrať sa pri stodole,

nechal ho spievať koledy.

Ved' čaro krásne ukázal mu - čaro slobody.

Sloboda. Sloboda radosti,

sloboda šťastia i strasti,

sloboda krásneho života.

S chlapcom starček na lavičke

viac nesedel. Sledoval očká maličké,

ako veselo okolie skúmajú,

ako do seba svet vpíjajú.

Ten chlapec dal mu lístok.

Jednosmerný lístok do neba.

Starček z oblaku naňho hľadí,

usmieva sa a spomína.

Myslí na priateľstvo a koledy,

myslí na detskú tvár, čo ani mína

zbúrara zábrany medzi ním a ľudmi.

Myslí na stodolu, zapratanú sudmi.

I teraz tam pobehuje ten zázrak,

čo ľudské duše lieči

a odoženie každúčký mrak.

Diet'a. Starčeka detská láska k životu prebrala.

Vďaka nej prekonal všetky bralá.

A už v pokoji jeho duša lieta,

obzerá si všetky krásy sveta.

Deti viac lásky a porozumenia

skrývajú, než obyčajní ľudia mienia.

Čo ak za oblak skryje sa mesiac
a ľadová tma pohltí svet?

Čo ak temnota sa rozšíri viac
a nastane chlad, akého niet?

Čo ak stratíš sa v tmavej húšti
a nik ti cestu späť nerozlúšti?

Čo ak plameň srdca zhasne
a ty viac neuzrieš nebo jasné?

Čo ak cez plášť tmy nezhladneš ma
a temnota zadrží ťa v tuhom objatí?

Čo ak sa ti schová mesiac usmiaty
a nepustí ťa za mnou mocná tma?

Čo ak z mysle ti odídem

a ty sa otočíš v inú stranu?

Čo ak zabudneš, ako prísť späť
a necháš moju dušu schátranú?

Emma Litvová, 8.A

Šťastie

Mnohí mu korunu na hlavu kladú,
pripisujú tkané zo zlata šaty
a predstavujú si jeho tvár mladú,
či ako sa do diamantu ošatí.

Zložité nepochopiteľne,
no aj jednoduché súčasne.
Jeho rodiskom nie sú dielne,
ba ani vesmíry úžasné.

V každom okamihu sa skrýva,
so smiechom je v ruke ruka,
prahne po ňom každá duša krivá
či srdce, čo bolesťou puká.

Zakráda sa potichu, potichučky.
Príde a odoženie hnev.
Jemne chytí náš osud do rúčky,
celý ho prepíše v úsmev.

No vážia si ho? V úcte majú?
K srdcu si ho privinú?
Nie! No v nešťastí ho preklínajú,
zlo mu dávajú za vinu.

Šťastie - nič na svete
sa mu nevyrovná,
koľko pravdy v tejto vetel!
S ním i kl'ukatá cesta je rovná.

Emma Litvová, 8.A

Návšteva bábkového divadla

Dňa 31.5. 2016 sa všetci piataci zúčastnili na exkurzii v Banskej Bystrici.

Po necelých troch hodinách cesty sme najskôr navštívili Bábkové divadlo na Rázcestí. Pred samotným predstavením sme absolvovali minikurz s bábkami, kde sme si mohli vyskúšať vodenie všetkých druhov trojrozmerných bábok: maňušky, javajky, marionety. Potom nám herci zahrli divadelno-bábkovú hru s názvom „Tieňové divadlo pani Ofélie“. Príbeh šepkárky Ofélie je vlastne rozprávka o splnených snoch.

Po predstavení sme sa pobrali na Námestie SNP, kde sme mali hodinový rozchod. Bolo tam veľa kaviarní. Po zmrzline a malých nákupoch suvenírov sme sa premiestnili do Literárneho a hudobného múzea. Rozdelili sme sa na dve skupiny po 30 žiakov. Jedna skupina išla do Bábkarského salónu, druhá navštívila expozíciu Ľudové hudobné nástroje na Slovensku. Potom sme sa vymenili. V Bábkarskom salónu sme si my, žiaci, zahrli divadielka. Pomocou bábok sme stvárňovali rozprávky ako „Janko a Marienka“, „Tri prasiatka“ či „Červená Čiapočka“. V miestnosti venovanej slovenským ľudovým hudobným nástrojom nám pán sprievodca ukázal rôzne rohy, trúby, palice, zvonce a mohli sme si pozrieť aj väčšie hudobné nástroje, napr.: husle, kontrabas, heligónku. Mohli sme si niektoré nástroje aj vyskúšať. Zahrli sme si na trúbe a flaute.

Tento deň sme si užili naplno. Domov sme všetci dorazili živí a zdraví.

Alexandra Kudláčová a Ema Čudaiová, 5.B

Filip sa pokúša zatrúbiť. Vôbec to nie je také ľahké, ako to vyzerá.

Bábky, ktoré sme si mohli poskúšať, boli rôznorodé.

A to sme my, žiaci 5.A, 5.B a 5.C, s našimi triednymi učiteľkami pred budovou Bábkového divadla na Rázcestí v Banskej Bystrici. Bolo nás veľa - detí ako smetí - len tak tak sme sa pomestili. ☺

Ťahák sa nevypláca

ÚČINKUJÚCI:

Cecilka - Emma Plíhalová

Riško - Michal Kišš

Učiteľka - Laura Pilková

Mama - Emma Litvová

Spolužiačky - Nicol Purdešová, Lily Joneková

Príbeh nášho komiksu sa tentokrát točí okolo každodenných problémov, ktoré sa nám na prvý pohľad zdajú strašné, no v porovnaní s tými ozajstnými „tragédiami“ života sú nakoniec malichernými. Hrdinka si svoju lajdáckosťou sama spôsobí problém v škole aj doma. Cíti sa mizerne. Keď však zistí, že na svete musia ľudia čeliť ťažším prekážkam, pochopí, že jej situácia je riešiteľná a môže byť šťastná, že zatiaľ sa stretáva len s problémom typu 5 z chémie.

Jednu prestávku mali všetci hlavy ponorené v knihách, okrem Cecilky. Zdalo sa jej to divné.

Prečo sa učíš?

Dozvedela sa zlé správy.

Čooooooooo?

Píšeme z chémie.

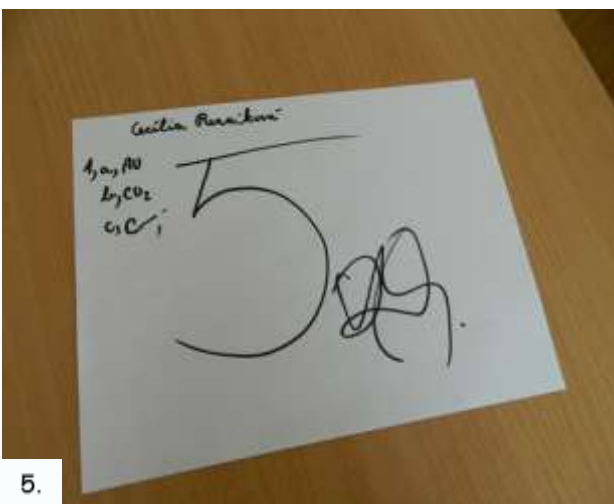

Celkom na to zabudla a už boli len 3 minúty do zvonenia. Rozhodla sa, že si napíše ťahák.

To čo má znamenať?

Lenže pani učiteľka ju prekukla a našla jej ťahák.

Cecilka dostala za podvádzanie z písomky z chémie päťku.

Jej mama sa hnevala a nechápala, prečo podvádzala. Cecilka bola ešte viac nežťastná a začala plakať.

6.

Keď na druhý deň prišla do školy, divila sa, prečo všetci ľutujú Riška a nie ju.

7.

Opýtala sa ho, o čo ide, a odpoveď ju veľmi prekvapila. Takmer sa znovu rozplakala, ale od včerajšieho vyplakávania ju už boleli oči.

8.

Cecilka chcela Riška nejako povzbudiť.

9.

Cecilka si uvedomila, že ľudia majú aj horšie problémy, ako je nejaká päťka z písomky.

10.

Na ďalšej hodine chémie sa prihlásila a známku si opravila.

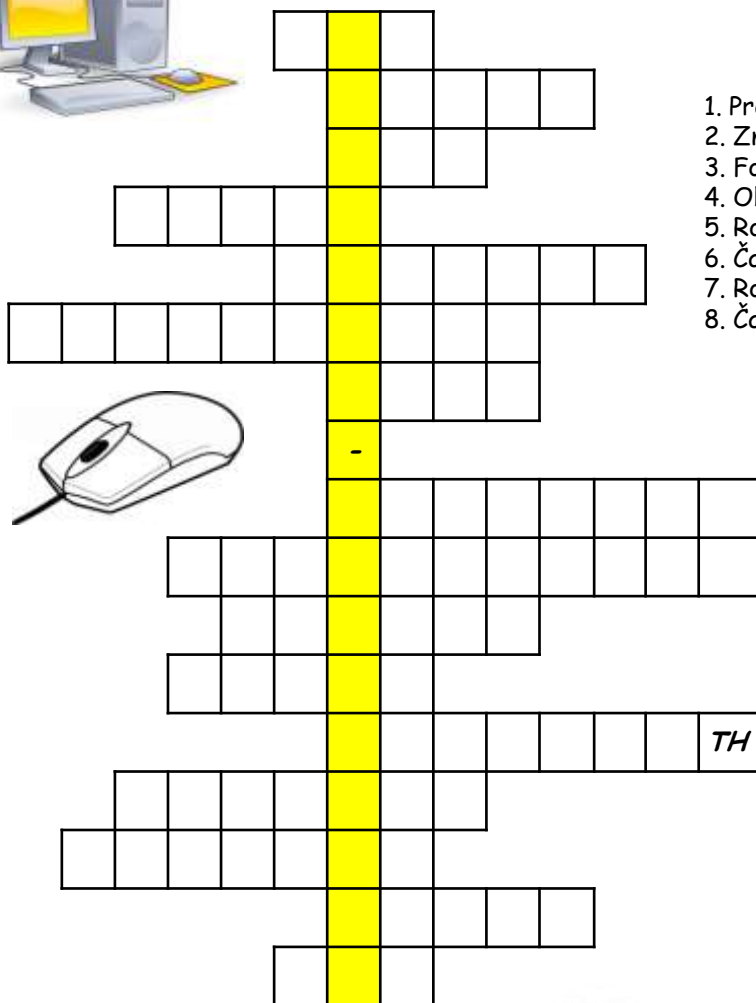

11.

POČÍTAČE - Pozor! Náročné.

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.

1. Prenosný disk.
2. Značka, ktorá nepoužíva Windows.
3. Formát videa.
4. Ohrozuje počítač.
5. Rozlíšenie 1980 x 1080
6. Časť počítača na písanie.
7. Robí sa to v Exceli.
8. Časť klávesnice, kde sú čísla.

9. Učíme sa tam robiť s počítačmi.
10. Časť počítača, bez ktorej by sa prehrial.
11. Najznámejší výrobca procesorov.
12. Bezdrôtový prenos údajov.
13. Operačný systém.
14. Časť počítača, kde sa zobrazuje obrazovka.
15. Časť počítača, ktorá spája všetky časti.
16. Časť počítača, ktorou klikáme a vyberáme.

ZVIERACIA 8SMEROVKA

N	O	S	O	R	O	Ž	E	C	Z
V	S	L	I	Á	K	I	E	R	A
T	O	L	K	R	A	B	K	S	Á
D	M	E	O	M	K	U	E	O	P
A	Á	V	S	N	Č	P	Í	K	A
H	R	R	A	S	A	M	E	O	P
O	CH	R	Y	A	M	Y	Š	L	A
R	Y	S	Ň	B	A	R	A	N	G
A	O	V	A	Z	A	J	A	C	Á
K	R	O	K	O	D	Í	L	Ť	J

Michal Kišš, 6.B

Miška
Szturcová,
9.B

Pero, ktoré stále písalo

V malom domčeku na kraji mesta žila jedna veselá rodinka. Mama, ktorá sa stále ponáhľala. Otec, ktorý bol veľmi roztržitý a malá Nela, ktorá bola stále veselá.

Niečo nám tu však ešte chýba. Rodinka by nebola úplná bez veselého červeného pera. Stále ho niekto potreboval. Mama, keď si chcela prepísať nejaký recept. Už ho hľadá tatino, aby si zapísal schôdzku. Najviac ho však potrebovala Nela. V škole využila pero na odpísanie úlohy z tabule. Veľmi dobre jej pomohlo aj pri slohovej práci, pri opise svojho najlepšieho zážitku. Keď sa Nela vrátila zo školy domov, pero si ani trošku neoddycho. Už ho potreboval tatino, aby mohol podpísať doporučený list poštárovi. Pero si mohlo pripísať ďalší dobrý skutok. Keby sme spísali všetky jeho skutky, ani zošit by nám nestačil.

Ale pero prestalo písať. Celá rodina ostala ohrozená. Čo budú bez pera robiť? Našťastie mama prišla na to, že peru sa vypísala tuha a tu je ľahká pomoc. Tatino vymenil tuhu a pero mohlo písať ďalej.

A robilo to s ešte väčšou chuťou. Možno píše, prepisuje, odpisuje až doteraz.

Katarína Bolechová, 5.B

Raz jeden šikovný a až neobyčajne múdry a zručný chlapec, ktorý sa volal Ferko, kúpil v papiernictve pero. Bolo krásne. Celé strieborné so zlatým vrchnáčikom. Chválil sa ním spolužiakom, lebo si naň zarobil sám. Ale nepísal ním, lebo sa bál, že si ho vypíše. Veril, že mu prinesie šťastie, a preto si ho chcel nechať na nejakú písomku alebo diktát. Ale...

Pani učiteľka oznámila žiakom, že si napíše diktát. Ferko bol rád, že môže vyskúšať svoje pero. Pani učiteľka rozdala zošity. Bol to ľahký diktát, lebo Ferko bol iba druhák. Pani učiteľka začala diktovať. „Je slnečný deň,“ povedala. Ferko napísal vetu. Všetci žiaci už netrpezlivo pozerali na pani učiteľku, kým Ferkova hlava bola stále sklonená. Ferko sa snažil pero zastaviť, ale bol slabší. Pero si s Ferkom robilo, čo chcelo. Najhoršie však bolo, že písalo stále jednu vetu a už aj samé otáčalo strany. Ferko sa šeptom opýtal spolužiaka: „Nemáš náhradné pero?“ Ale pani učiteľka ho videla, zobrala Ferkovi zošit a ostatným dodiktovala diktát.

Ďalší deň rozdávala zošity. Všetci sa tešili z jednotiek, len Ferko ticho sedel a pozeral do zošita na veľkú päťku. Keď žiaci diktovali jednotky, Ferko zostal ticho. Po hodine povedal pani učiteľke, že si iba pýtal pero, lebo sa mu pokazilo. Pani učiteľka mu to odpustila a oznámila mu: „Ale diktátu sa nevyhneš!“

Na druhý deň mu dala diktát a Ferko ako inak dostal jednotku. Bol spokojný. Ani rodičia sa nehnevali. Hlavne si kúpil nové pero. A to zázračné využíval iba na opravy (keď mal niečo napísať viackrát). Zistil, že keď ho zavrie, prestane písať. Ale odvtedy skúšal každé nové pero najskôr doma.

Ema Čudaiová, 5.B

U susedov je nový obyvateľ

Keď som ráno vyšla do záhrady natrhať čerešne na bublaninu, uvidela som, že na našu ulicu prišlo auto. Bola to veľká dodávka s prívesom. Netušila som, čo to môže byť, ale veľmi ma to zaujalo.

Už som bola veľmi blízko pri dodávke. Dal sa dobre rozoznať nápis. Bolo tam napísané: KÚPTE SI ZVIERATKO, NEDRŽTE HO NAKRÁTKO! Vôbec som tomu nerozumela. Keď má niekto agresívneho psa, musí ho držať nakrátko! Nemám rada nepravdivé informácie. Tak som radšej ďalej pozorovala príves.

Z auta vystúpil šofér. Bol nízky a mal veľké fúzy. Neovládla som sa a musela som sa zasmiať. Našťastie ma nepočuli. Susedia sa s mojimi rodičmi nemajú veľmi v láske, lebo keď bol môj malý brat Rišo raz u nich, ukradol im všetky mrkvy a utekal ich ukázať mame. Tá ho aj s tatom pochválila, aké pekné vypestoval. Trvalo niekoľko rokov, kým sa prišlo na to, že odkiaľ má Rišo tie mrkvy. Teraz má desať rokov a nemá rád, keď niekto tento príbeh rozpráva, lebo sa za to hanbí.

Po chvíli načúvania som prišla na to, že šofér sa volá František a z prívesu sa chystá vytiahnuť nejaké zviera. Poslala som tieto informácie môjmu šikovnému mozgu a on vyrátal, že k susedom asi pribudne nový obyvateľ. Nevedela som, čo mám robiť. Či sa mám spýtať, čo to bude za zviera, alebo mám radšej ďalej pozorovať, čo sa bude diať. Rozhodla som sa pre možnosť B.

Priblížila som sa ešte bližšie. A zbadala som to! Z prívesu vystúpil František a za sebou viedol krásneho čierneho koňa. Bol prekrásny a pozerala by som sa na neho ďalej, keby na mňa mama nezakričala: „Mimi! Už máš tie čerešne?“ Ozaj. To som ja. Volám sa Mimi.

Keď som si večer ľahla do postele, rozmýšľala som o celom dni. Zaskvietila som si baterku a otvorila denník. Toto som tam napísala: „Prípad uzavretý. Susedia si kúpili koňa. Odvážila som sa ich na to spýtať a zistila som, že vôbec nie sú takí zlí. Ospravedlnila som sa za Rišu a oni mi povedali, že im to vlastne ani nevadilo a že ten kôň je vlastne kobyľka a volá sa Lujza. A že na našich rodičov sa nehnevajú a že môžem za Lujzou kedykoľvek chodiť.“

Daša Čechovská, 5.B

Skrz alej

Svetlé kučierky, očka bystré,
úsmev vždy pripravený.
Pre bábiju obrus prestrie,
rozpráva sa cez ozveny.
Mäkká hladí ju po nôžkach tráva,
keď sa s bábikou po celé dni hráva.

Netrápia ju zatiaľ súženia ľudí,
žije ešte len v rozprávkovom sne.
Do krásneho dňa sa zavše budí,
nad vôňou ruží a zvončekov žasne,
tancuje s lesnými vílami po boku
pri piesňach utkaných zo starého potoku.

Odkiaľsi čuje šepot neznámy.
Z koberca trávy ľahučko vstane,
do aleje ju čosi tajomné mámi.
Odhodí bábiku, vypustí z dlane
nádherné, kúzelné detstva časy.
Z kučierok vrkoče zapletá si.

Urobí krok prvý.
Obzrie sa za seba.
Navonok len jemne zatrasú sa jej brvy,
no vnútri smúti za priateľstvom bábik a krásou neba.
Lež teraz má pomedzi stromy, cestou pradávnu,
kl'ukatou prejsť, i keď myšlienky hmýria sa jej hlavou.

Druhý krok prekoná.
Na bábiky zabudla už.
Rozprávky nepamätá si ani ona.
Teraz však vychutnáva si vôňu rúž.
Alej jej naskytuje čarovné chvíle čara,
keď bez rozmyslu do piesku čmára.

I tretí krok už zvládla.
Krásu svoju si stráži,
nech vyzerá, akoby omladla,
zrkadlo necháva zavše na stráži.
Z malého dievčatka deva vyrastá,
no budúcnosťou si je neistá.

Štvrtý krok taktiež už je za ňou.
Do vlasov venček púpav si uvila.
Už nie je srnčiatkom, lež skôr plachou laňou;
ladná, krásna, spanilá.
Tichučko kráča, pomaličky, pomaly.
Bez nej by stromy v aleji radosť nemali.

Piaty. Už piaty krok zdoláva.
Namiesto hanblivého odvážny je jej úsmev.
Z plachej lane búrlivá je láva.
Alejou šíri sa jej lahodný spev.
Stromy nevedia sa vynadívať na tú nádheru,
keď jej nôžky pomedzi kl'ukatú alej sa derú.

Na dosah krok šiesty.
Už koniec aleje sa črtá.
Na cestu svetia jej jasné hviezdy.
No jedna myšlienka stále jej v hlave vrta.
Čo ju tam čaká na konci?
Vtom vyjde z aleje do hviezdnej noci.

Nie dieťa, no mladé žieňa na kupolu
plnú hviezd hľadá.
Otočí sa od aleje k šíremu poľu,
od zdolanej aleje, čo sa za ňou hadí.
A zase šepot začuje. Šepta z hĺbín jej.
Usádza sa úsmev na jej tvári nádhерnej.

Uvidí postavu v mesačnom svite,
postava až celkom ku nej príde.
A žena, čo dievčatom bola kedysi,
tajomnú postavu k srdcu privinie si.
Srdce ani zvon vždycky zabúše,
keď stretnú sa tie dve tajomné duše.
Alej mladú ženu pozoruje s úsmevom.
Koľko lásky skrýva sa v dievčati nesmelom?
Viac než na nebesiach hviezd svieti,
čo odrážajú sa na jej bielej pleti.
Vošla do aleje ako dieťa malé.
A aj ako žena myslí na to stále.

Emma Litvová, 8.A

* učíme sa po anglicky * učíme sa po anglicky * učíme sa po anglicky *

My holiday in Croatia

We were on holiday in Croatia last year. We travelled there by plane. We stayed in an apartment near the beach.

We went to the beach every day. The weather was good. Every day we swam in the sea and collected shells. The water wasn't very cold. From the beach we saw an island Pašman. Sometimes we went to the centre of Biograd na Moru for a walk. We ate pizza, hotdogs, cakes and ice-cream. We picked up figs and ate them. We visited a lot of very interesting places, for example National park Krka. We swam in the blue water and walked through the park. We travelled by bus to the park. We travelled by boat to the Kornati Islands National Park.

I love Croatia. I want to go there again next year.

Adam Žuk, 5.B

Kvíz pre 1.stupeň

1. V triede je 24 žiakov a každý športuje. 10 žiakov pláva a 14 lyžuje. Koľko žiakov nešportuje?

- a) 5
- b) 0
- c) 3

2. Určite poznáte pesničku Šípová Ruženka. Pri ktorej príležitosti sa spieva na našej škole?

- a) Noc s Autom
- b) Noc s Alíkom
- c) Noc s Andersenom

3. Vypočítaj príklad $2+2+3+2=?$

- a) 2
- b) 9
- c) 3

4. Doplň. Chlapec _ _ šli na _hrisko.

- a) y, í, i
- b) i, i, i
- c) ý, š, í

5. Vypočítaj príklad $8+2-6+10+3=?$

- a) 15
- b) 16
- c) 17

6. Ktorá dvojica je nesprávna?

- a) Jablko a Strom
- b) Matematika a Podstatné mená
- c) Počítač a Klávesnica

7. Čo patrí k stavebným materiálom?

- a) Cement, Piesok, Tehly
- b) Šľahačka, Zmrzlina, Koláčik
- c) Kniha, Zošit, Ceruzka

8. Kto pracuje v škole?

- a) Zmrzlinár
- b) Učiteľ
- c) Farmár

9. Koľko je v slovenčine slovných druhov?

- a) 5
- b) 10
- c) 15

10. Ako sa volali najstaršie ľudské obydlia?

- a) Mrakodrapy
- b) Jaskyne
- c) Bytovky

19. 2. 2. 3. 3. 4. 4. 5. 5. 6. 6. 7. 7. 8. 8. 9. 9. 10. 10. Správne odpovede:

Emma Plíhalová, 6.B

Test neposlušnosti

Aj vy doma niekedy neposlúchate rodičov? Skúste si spraviť tento test neposlušnosti. Pri každej otázke sú body a na konci je veľké vyhodnotenie, tak si to pod'te skúsiť!

1. Vaši išli na návštevu k starým rodičom a ty si ostal sám doma:

- a) Zlostne si kričal, hádzal sa o zem a vytopil susedov (2b)
- b) Rozhodol si sa vymaľovať kuchyňu a obývačku, pritom si pomaloval aj morča, tak si sa rozhodol, že ho okúpeš vo vani, ale všetko sa zvrátilo, kohútiky sa zasekli a nešli zastaviť, prišli susedia a zavolali hasičov (3b)
- c) Poslušne si čakal, pozrel si si televízor a prečítal 5 kníh (1b)

2. S celou rodinou (babička, deduško, teta a ujo) ste išli do prírody (napr. do parku) a ty si tam bol tiež:

- a) Hádzal si do trávy odpadky a opl'úval cudzích ľudí (2b)
- b) Chcel si každú sladkosť, čo si uvidel v stánkoch pri parku, a potom si všetky cukríky hádzal na okoloidúcich ľudí. (3b)
- c) Poslušne si chodil popri rodičoch a potom si pomohol dievčatku, ktoré skoro padlo do rybníka a zarecitoval si babičke peknú básničku. (1b)

3. Išli ste s rodičmi navštíviť deduška do nemocnice, lebo si zlomil kľúčnu kosť:

- a) Skákal si po deduškovi a dolámaval mu všetky ostatné kosti a potom si si zobral nemocničný vozíček a behal si s ním po celej nemocnici. (3b)
- b) Uvidel si poličku s rôznymi nástrojmi na operovanie, chytil si skalpel a potom si ho nechcel pustiť z ruky. (2b)
- c) Opýtal si sa ho, či sa má dobre, priniesol si mu koláč s ovocím a ponúkol si ostatných v izbe. (1b)

4. Tvoji rodičia sa idú vziať. Pripravili úžasnú svadbu, pozvali hostí, už len začať:

- a) Videl si, že je všetko biele a tebe sa biela farba nepáči, tak si si zobral z domu čiernu fixku a začal si všetky ozdoby premaľovávať. Potom si ostatné ozdoby strhával, oblieval ľudí svätenou vodou a kričal na celý kostol. (3b)
- b) Poslušne si sedel a podal si rodičom prstienky. (1b)

5. Išli ste do galérie:

- a) Nepáčili sa ti žiadne diela, tak si ich prederavil v strede a pozhadzoval. (3b)
- b) Poslušne si pomáhal vyberať obraz rodičom. (1b)

vyhodnotenie (len pre rodičov):

24-16b Vášmu dieťaťu už nepomôže nič. Najlepšie bude, keď v noci odídete s vecami, ktoré najviac potrebujete, zmeňte si meno a nikomu nič nepovedzte.

15-7b Vaše dieťa je v poriadku. Stačí ho dať na 1 deň do polepšovne a už bude poslušnejšie.

6-0b Vaše dieťa je až nad mieru poslušné. Nikdy neviete, čo z takého dieťaťa môže byť!

Laura Pilková, 6.B

Noc s Andersenom

V piatok o šiestej hodine sme sa vybrali do školy. Asi trochu nezvyčajné, no predsa len to má nejaký dôvod. A ja vám hneď poviem prečo... Noc s Andersenom! Takže vidíte. Predsa to len nejak do seba zapadá.

Keď sme si zanesli bundy do skriniek, išli sme sa vybalit' do tried. Potom sme sa pofotili a dohodli si pravidlá, ktoré budeme dodržiavať. A hneď po dohode pravidiel sme sa zapojili do hry s pánom Vladom Kulíškom. Naučil nás dorozumieť sa rukami a nohami bez toho, aby sme sa medzi sebou rozprávali. Vyskúšali sme si plávať, ťahať laná a tiež sme si ukázali rôzne zvieratá, ktoré boli rozdelené podľa kontinentov. Potom sme sa presunuli do telocvične, kde sme si vyskúšali poriadnu pirátsku bitku. Bolo nás tam päť tried a my sme vyhrali (4.A) na naše veľké prekvapenie (lebo nás bolo z celého prvého stupňa najmenej). Potom sme šli do jedálne a tam nám dali večeru. Pred koncom sme sa presunuli do triedy, kde sme si na farebný papier obkreslili vlastnú ruku. Do nej sme napísali naše spomienky na Noc s Andersenom. To sa vyvesilo na chodbu. A nakoniec sme prežili vzrušujúcu cestu s Odyseom, ktorému sme pomohli vylúštiť a prekonať prekážky, ktoré sa mu udiali cestou. A nakoniec šup do pyžám! Kto chcel, mohol si dať nejaké pochúťky, ktoré boli na stoloch v triedach. Bolo ich dost: čipsy, chrumky, vody a cukríky. My sme si s mojou kamoškou a kamošom ešte čítali knihu. Učiteľka nás vyhlásila za najposlušnejšie deti v triede. No a ráno si po nás prišli okolo ôsmej rodičia.

Bola to super noc! Nikdy na ňu nezabudnem...

Lívia Joneková, 4.A

Večer, keď bolo šesť hodín, prišli sme do školy. Kým sme sa všetci poschádzali, tak sme boli v triedach. Zatiaľ sme si rozkladali veci. Potom sme išli do triedy, kde sa učí fyzika.

Tam prišiel mím Vlado Kulíšek, ktorý nás učil pantomímu. Trvalo to približne dve hodiny. Učil nás, ako sa dorozumieť v cudzích krajinách. Nakoniec sme sa s ním rozlúčili a išli sme hrať pirátsku vojnu. Hrali sme všetci proti sebe. Keď išlo rozhodujúce kolo medzi 4.A a 3.B, vyhrala naša trieda, 4.A. Vyhrali sme poklad, v ktorom boli zlaté mince. Po vojne sme všetci vyhladli. Na večeru sme mali kura a ryžu. Bolo to výborné. Najedli sme sa a zase sme mali dačo na pláne. Triedy 3.A, 3.B, 4.B a 4.C išli zatiaľ do tried a jediná trieda, ktorá zostala, bola naša (4.A). Kým títo piráti boli v triedach, my sme zatiaľ hovorili redaktorovi do novín všelijaké veci o Noci s Andersenom. Po tejto aktivite sme sa presunuli do triedy. Obkreslili sme si ruky a napísali sme tam, čo sa nám na noci páčilo. Akurát sme to dopísali a pani pirátka nás zavolala na Odyseovu cestu, kde sme boli v skupinách. Niektorí skladali trojského koňa, niektorí skladali básničku a niektorí robili osemsmernovku. Nastal posledný bod našej cesty, spánok. Prezliekli sme sa, umyli si zuby a prečítali sme si odkaz. Boli sme smutní, že musíme ísť spať, ale išli sme. Bol to pekný večer. Nikdy naň nezabudnem.

Nicole Purdešová, 4.A

* v škole to žije * v škole to žije * v škole to žije * v škole to žije * v škole to žije *

Tradične sa v našej škole každý rok koná Noc s Andersenom.

Prišli sme do školy, prezuli sme sa a vyložili spacáky. Išli sme do učebne fyziky. Tam za nami prišiel mím, pán Kulíšek. Cestovali sme s ním skoro po celom svete. Potom sa v telocvični konala námorná bitka. Námorná bitka bola podobná hra ako vybíjaná. Najskôr hrala 3.A proti 3.B. Vyhrali sme my, 3.B. Najdlhšie som vydržal na ihrisku ja. Potom hrali medzi sebou štvrtáci. Finále bolo medzi 3.B a 4.A. Skončili sme na 2. mieste. Na večeru sme mali chleba s mäsom a uhorkou. Najedení sme znova išli do učebne fyziky. Mali sme tam vystúpenia o Krištofovi Kolumbovi, ako objavil Ameriku. Ďalej nasledovala Odysea. Rozdelili sme sa do piatich skupín. Ja s Rafaelom sme hmatali predmety, ktoré námorníci stratili u Kyklopa.

Keď už bolo veľa hodín, prezliekli sme sa do pyžama a zaliezli sme do spacákov. Ráno nás veľmi skoro zobudilo vyzváňanie mobilu. Pobalili sme sa a upratali lavice. Domov som išiel skoro posledný.

Andrej Koreň, 3.B

* zážitky za bránou školy * zážitky za bránou školy * zážitky za bránou školy *

Ostrov pokladov v Trnave

V stredu 6. apríla 2016 sme my, všetci žiaci z prvého stupňa, išli do Trnavy. Žiaci z druhého stupňa mali riaditeľské voľno, pretože našich najstarších - deviatakov, čakalo Testovanie 9.

Keď nám prišli autobusy, tak sme si posadali a vybrali mobilné telefóny, tablety, slúchadlá. Cestovali sme cca hodinu a pol. Keď sme prišli do nášho cieľa, tak sme sa išli najesť na námestie. Potom ako sme sa najedli, konečne sme šli do divadla na „Ostrov Pokladov“. Príbeh bol o dievčati, ktorému sa snívalo o tom, že je pirátom. Bola tam s kapitánom a nepriateľmi. Kapitána zabili pri boji. Ale aj tak nebola sama, bola s pirátmi, ktorí sa kamarátili s kapitánom. Ale potom sa pripojila k tým zlým. Išli na loď. Tam sa zas pripojila k tým dobrým, lebo tí zlí ju oklamali. Našli poklad a zas bojovali. Nakoniec sa všetko skončilo dobre. Bola to dobrá divadelná hra.

Po predstavení sme si niektorí kúpili zmrzlinu v meste. Niektorí si stihli kúpiť aj suveníry vo veži. Ešte sme si chceli popozerať nejaké miesta, len sme už nestihli, lebo autobus by čakal. Tak sme išli a v autobuse sme sa zas hrali s elektronikou. Dorazili sme ku škole a prišli pre nás rodičia alebo sme išli sami domov.

Nicole Purdešová, 4.A

O kocúrikovi

Kedysi dávno v jednom peknom aj čudnom a zaujímavom meste žil jeden kocúr. No teda nie jeden, bolo ich veľa. Bývali tam aj ľudia, aj iné zvieratá.

Kocúrik tam žil s rodinou: mamou, tatom, dvomi sestrami a dvomi bratmi. No nemyslite si, že preto, že mal veľa súrodencov, mu bolo dobre a mal sa s kým hrať. Práve naopak. Mal sa zle. Nemal sa s kým hrať. Jeho bratia a sestry boli starší, on bol najmladší, a preto ho odmietali, robili mu zle. Stále sa mu posmievali a hovorili, že je nemešlo.

No v jednu noc sa začali diať čudné veci. Bola tmavá obloha a kocúria rodina sa schovala pod strom. Všetci zaspali a s kocúrom sa začalo niečo diať. Rýchlo sa zobudil a pred ním stál duch v tvare oblaku. Kocúrik sa preľakol, no ostal sedieť.

Obláčikový duch začal hovoriť:

*Kocúrik, kocúrik,
ty máš schopnosť rýchly byť.
Bežať rýchlo ako strela,
ktorá vystrelila z dela.
Schopnosť, prosím, využi,
pomôže ti proste vždy.*

Ako duch dokončil básničku, tak zmizol. Kocúrik sa potešil, že duch ho neprišiel zjesť. Naspäť si ľahol a zaspal. Ráno, keď sa všetci zobudili, išiel každý robiť niečo po svojom. Tato s mamou išli hľadať potravu a jeho štyria súrodenci sa išli hrať. Kocúrikovi dnes vôbec neprekážalo, že sa s ním nechcú hrať. Začal skúšať svoju schopnosť. No nijako mu to nešlo. Zamyslel sa nad vetou z tej básne. „Bežať rýchlo ako strela, ktorá vystrelila z dela.“ A zrazu mu to napadlo. „Bežať!“ Začal pobeťovať, keď vtom objavil svoju rýchlosť. Vedel bežať tak rýchlo, že bolo vidieť iba modrý pás, ktorý sa mihal pred očami. Kocúrik sa svojej schopnosti potešil.

O týždeň sa v meste konala súťaž v behu pre mačky s názvom MAČKOBĚH. Kocúrikova mama tam prihlásila všetky svoje deti, takže aj kocúrika. Keď sa všetci začali pripravovať na beh, uvideli kocúrika a pomysleli si, že toho porazia ľahko. No mýlili sa.

Keď sa rozbehli, kocúrik chvíľu išiel ako modrý pás, ale po chvíli nie. Myslel si, že svoju schopnosť stratil. Aj tak však začal šprintovať a súťaž vyhral. Všetci sa veľmi čudovali. Jeho súrodenci sa s ním začali kamarátiť. Odvtedy bol obľúbený v kolektíve medzi kocúrikmi a mačkami.

Keď prišli domov, už sa mu vrátila schopnosť. Zbral si sánky, začal všetkých vozit' a potom sa všetci spolu hrali. So schopnosťou už vie narábať, vie ju mať aj nemá. Väčšinou ju má a používa ju dodnes.

Alexandra Kudláčová, 5.B

Medzinárodný deň matiek

Medzinárodný deň matiek je,
každý chlapec to vie.
Darčeky vyrábajú deti,
okolo stola sú smeti.

Snažíme sa, aby to bolo krásne,
potešia sa, to je jasné.
Vymýšľame rôzne vzory,
sú to pre nás nočné mory.

Chceme, aby to bolo dokonalé,
no nesmie to byť malé.
8. mája im to dáme,
dobrý pocit z toho máme.

Matúš Masár, 4.C

* vtipy * vtipy * vtipy * vtipy * vtipy *

Učiteľka napíše na tabuľu 2+2=
- Aký je výsledok? - pýta sa Jožka.
- Vyrovnaný zápas.

Móric v škole hovorí učiteľovi:
- Moja sestra má osýpky.
- Tak choď rýchlo domov, pretože
môžeš nakaziť celú triedu.
Po dvoch týždňoch sa Móric vrátil
do školy a učiteľ sa ho pýta:
- Tak ako sa má sestra? Už
vyzdravela?
- Neviem, ešte nepísala.
- A kde preboha je?
- No predsa v Austrálii.

Vieš, čo vznikne skrížením krtka a žirafy?
- Vrtná veža.

Učiteľka dala žiakom slohovú úlohu s témou: Keby som bol
riaditeľom firmy. Všetci žiaci sa pustili do písania, iba
Matej nie.
"Prečo nepíšeš?" pýta sa učiteľka.
"Čakám na sekretárku."

Rozprávajú sa
dva chlapci:
- Dnes sme na
telesnej behali
dvanásťminútovku.
- A za koľko si ju
zabehol?

Pani učiteľka sa
pýta Ferka:
- Čím chceš byť,
keď budeš veľký?
- Ovocím do
jogobelly...

62 dní slobody

Už sa blížia prázdniny. Pomaly, pomaličky sa k vám priplazia, už vám dýchajú na krk horúcim dychom a zrazu vám vysadnú na chrbát. Je to veľmi oslobodzujúci pocit. Prázdniny vám totiž nedovoľujú vkročiť do školy. Držia sa vás ako kliešť celé dva mesiace, až napokon zoskočia a rozhodnú sa, že vás opäť navštívia až v období Vianoc.

Poznám veľa detí - teda, myslím, že sú také všetky - ktoré sú celé bez seba, keď sa spomenie slovo „prázdniny“. Lenže čo potom s nimi, keď vám sedia na chrbte a vy ich musíte zakaždým poslušnúť? „Nesmieš sa učiť,“ šeptajú vám do ucha, „teraz sa treba zabávať.“ Všetci sa vtedy vyhovávajú na prázdniny - vraj „keď je voľno, treba si ho užiť, a nie sa učiť“ alebo „učiť sa môžem v škole, teraz sú prázdniny“. Všetci sa oháňajú prázdninami, no nikto z nich si ich naozaj neužíva. Potom prázdniny pominú a každý jeden sa začne sťažovať, že boli príliš krátke. No prázdniny nie sú krátke. Istotne je to veľká námaha, sedieť niekomu na chrbte celé dva mesiace! Chúd'atá prázdniny si určite často hovoria, že by to mohli vzdať, vykašľú sa na unavených školáčikov a pustia sa, už sa ich viac nebudú držať. Ved' si ich tie decká ani nevážia! Podľa mňa si ani neviete predstaviť, čo všetko sa dá za tých 62 dní stihnúť.

Za dva mesiace naučím papagája po španielsky; zložím, rozložím a znova zložím Rubikovu kocku so zavretými očami; stihnem prečítať pár stoviek stránok všakovakých kníh; naučím sa naspamäť najrozličnejšie básne; stihnem preletieť okolo celej Zeme; preplávam Gibraltársky prieliv; vyšťverám sa na Mount Blanc; prenocujem pod holým nebom; zaplávam si s delfínmi, navštívim hrbu hradov; precestujem Slovensko; preskúmam každý jeden kútik svojho mesta; prekonám rekord v skákaní na jednej nohe s plaveckou plutvou; postavím si domček z karát; vybudujem pieskový zámok, v ktorom strávim celý deň; naučím sa azbuku; absolvujem potápačský kurz.

Skrátka, tie prázdniny sa naozaj snažia, aby sme ich strávili čo najlepšie. Tak im to, prosím vás, splňte. Využite každú minútu z času, keď sa vás tie prázdniny zubami-nechtami držia, pretože po dvoch mesiacoch sa im minú sily a pustia sa vás.

Emma Litvová, 8. A

RAKÚSKO

V Rakúsku sa býva dobre,
ved' je tam vždy nebo modré.
Apartmán je pekný, veľký,
Je tam gauč aj kúsok telky.

V telke dávajú Markízu.
Na Slovensku prežívajú veľkú krízu.

Nefungujú žiadne obchody,
kaviarne a ani podchody.

Tak pod'me do obchodu sem!
Aj Rakúsko je dobrá zem!

Tuto majú obchody,
kaviarne aj podchody.

Ikea je tu gigantická,
Nahrnú sa do nej decká.

Je tu veľká tlačienica,
na pohovke Cica Mica.

Kúpime tu pohovku,
peknú, veľkú rohovku.

Hodí sa ku kúsku telky.
Sedia na nej veľké včielky.

Včielky doštipu Cicu Micu,
Cica Mica hľadá nemocnicu.

Rakúske nemocnice sú veľmi drahé,
sestričky nesmú chodiť nahé.

Cica môže chodiť na večierky,
lebo nemá v zadku včielky.

Vrátime sa do našej vlasti,
dáme si chleba s hručkou masti.

Masť nám ale nechutí,
sme plní odporu a nechuti.
Vrátime sa do Rakúska,
Tam je predsa lepšia zem.

CYPRUS

Dnes ideme na Cyprus,
a máme chuť na citrusy.
Citrusy tam nemajú,
a tak nám ich nedajú.
Citrusy sú sezónne!

A my sme tu mimo sezóny,
tak si dáme melóny.

Melónik nám nestačí,
zastavíme sa v Kaufláči.

Kúpime si kúsok chleba,
do bruška nám ho už treba.

Možno nejaké čipsy,
a k tomu aj fľašku Pepsi.

Dobre sme sa najedli,
no zastavíme sa aj v Lídlí.

Už ideme domov,
cestou plnou stromov.

A keď domov prídeme,
ešte raz sa najeme!

Emma Kraus,
Daša Čechovská,
5. B

Kačiatko

Čosi sa tu liahne z vajíčka,
vyzerá ako malá guľička.
Je to malé kačiatko,
vyzerá ako slniečko.
Ale čo to!
Asi prilietá tato
a má v zobáku aj nejaké jedlo.

Emma Masarovičová, 4. A

Milá učiteľ'ka

Milú učiteľ'ku máme
a za to kvety jej dáme.
Učí nás celý deň,
aj keď sme tvrdohlaví ako peň.
Záleží jej na nás, to je jasné,
preto píšem tieto básne.

Matematika celý týždeň je,
pani učiteľ'ka príklady diktuje.
Najskôr priamu reč sa učíme,
potom diktáty píšeme.
Je milá, to my vieme,
zopár hlúpostí však vyvedieme.

Matúš Masár, 4. C

ŠESTKA PRE VÁS

Dňa 3.6.2016 sme na škole oslávili deň detí. Neučili sme sa, preto sme ráno šli do kina na film Kniha Džugle. Síce sme dlho čakali, kým film začne, a keď ho pustili, tak nešiel zvuk, no potom už to všetko fungovalo a bolo to super, pretože film bol zábavný a graficky veľmi pekne spracovaný. Po kine sme šli naspäť do školy a šli sa naobedovať.

O 14:00 sa otvorili brány školy a začali sa oslavy MDD. Všetky deti sa tešili na množstvo atrakcií ako boli vodné bubliny, maxi trampolína, nafukovacie hrady na skákanie a šmýkanie, maľovanie na tvár a množstvo iných lákadiel.

Tak a teraz si povedzme niečo o tých atrakciách. Bola to úplná 'šupa'. Každý sa na bublinách zabavil. K bublinám patrila aj valec, do ktorého mohli ísť traja ľudia. Bol veľký a na konci mal diery, cez ktoré ste sa doňho mohli dostať. Na konci ste boli dosť spotení. Maxi trampolína bola tiež veľmi super. S lanami vás priviazali a mohli ste skákať, ako ste si len zmysleli. Mohli ste robiť premety a saltá alebo si len tak hopkať.

Aby sme neboli hladní, čakal nás guláš, cukrová vata, pukance a ešte aj nejaké to pitie. Nechýbal ani pohyb. Mohli sme si zašportovať a zasúťažiť. Zo športových aktivít tam bol futbalový zápas chlapcov proti otcom a potom aj vybíjaná, v ktorej hrali maminy proti dievčatám. Zo súťaží boli tiež veľmi zaujímavé SUMO zápasy.

O dobrú náladu všetkých návštevníkov sa postarali aj kultúrne vystúpenia. Na začiatku nesmelo chýbať predstavenie Ela Hop divadlo PIKI. Hneď potom sa začal program našich žiakov, ktorý mala na starosti pani učiteľka Ivanovičová. Zabavili nás tanečníci malí i veľkí s tancami modernými i spoločenskými, speváci, recitátori, flautisti, gitaristi či brušné tanečnice.

Programom nás sprevádzali moderátori Agáta Cellerová a Michael Jakovlev. Po žiackom programe boli aj tento rok ocenení dvaja naši najúspešnejší žiaci - Martinka Vrátna z 9.B a Ondrej Bublavý z 8.B.

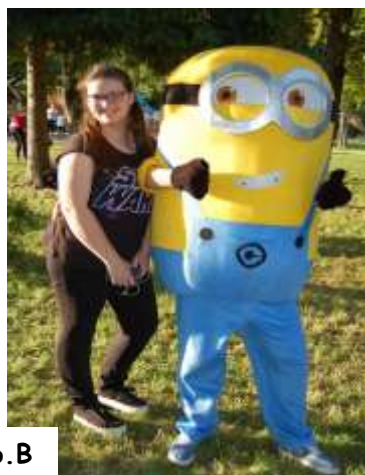

Po nádherných vystúpeniach detí sa nám predstavili hudobné skupiny. Mohli sme si vypočuť kapely Random Choice, Poison Candy, TEAM revival Martin a AC~TN. Osobne som si najviac užila koncert skupiny AC~TN, ale aj Poison Candy.

Tento rok sa MDD na našej škole veľmi dobre vydaril a dúfam, že sa páčilo aj všetkým deťom a dospelým. Príďte aj na budúci rok!

Emma Plíhalová, 6.B

Hviezdoslavov Kubín

Školské kolo:

1. kategória - poézia:

1. miesto - Anička Barteková, 4.B
2. miesto - Michal Sold, 2.A
3. miesto - Melissa Holá, 2.C

1. kategória - próza:

1. miesto - Jonáš Sládek, 4.A
2. miesto - Lívia Joneková, 4.A
3. miesto - Roman Ralaus, 3.B

2. kategória - poézia:

1. miesto - Alexandra Kudláčová, 5.B
2. miesto - Sofia Mudranincová, 6.B
3. miesto - Nikoleta Mišáková, 5.A

2. kategória - próza:

1. miesto - Ema Čudaiová, 5.B
2. miesto - Emma Žáčiková, 5.C
3. miesto - Laura Šuleková, 6.B

3. kategória - poézia:

1. miesto - Veronika Pizúrová, 8.A
2. miesto - Ivan Vanca, 7.B

3. kategória - próza:

1. miesto - Sahar Forouhar, 7.A
2. miesto - Michael Jakovlev

Priamy postup do obvodného kola:

Anna Tatiana Vancová, 9.A

Hviezdoslavov Kubín - Obvodné kolo:

Ema Čudaiová obsadila 3. miesto v 2. kategórii - próza.

Anna Tatiana Vancová skončila na 2. mieste v 3. kategórii - poézia. Obe s postupom do okresného kola.

Hviezdoslavov Kubín - Okresné kolo:

Úspešne nás reprezentovala na okresnom kole recitačnej súťaže Hviezdoslavov Kubín v Melčiciach-Lieskovom Anna Vancová, ktorá skončila na krásnom 3. mieste.

LAHKÁ ATLETIKA - Obvodné kolo

1. miesto v skoku do výšky a 3. miesto v skoku do diaľky za chlapcov - **Martin Richtárech, 9.A**

1. miesto v skoku do výšky a 2. miesto v behu na 800 m za dievčatá - **Michaela Szturcová, 9.B**

3. miesto v behu na 60 m dievčatá **Agáta Cellerová, 7.B**

Pytagoriáda

1. miesto v okresnom kole - **Ondrej Bublavý, 8.B**

2. miesto v obvodovom kole - **Igor Vargovič, 3.B**

Technická olympiáda - okresné kolo

2. miesto - **Michal Kišš, 6.B**

Matematická olympiáda - okresné kolo

1. miesto - **Michal Kišš, 6.B**

14. ročník literárnej súťaže -

Píšem, píšeš, píšeme - krajské kolo

3. kategória - poézia: 2. miesto - **Emma Litvová, 8.A**

12.ročník celoslovenskej súťaže -

Kukučínova literárna Revúca

Emma Litvová z 8.A sa medzi žiakmi 8. a 9. ročníka umiestnila v kategórii poézia v bronzovom pásme a v kategóriách próza a publicistika v pásme striebornom.

Výtvarná súťaž - Európa v škole

Ocenené práce:

Anabelle Lee, 2.B; Ema Zbyňovcová, 1.B;

Eliška Fidesová, 2.A; Lucia Kútniková, 3.B;

Mária Večerová, 3.A

Okresné kolo malý futbal mladšie žiačky

Naše žiačky obsadili 3.miesto. Najviac gólov dala Zara Demitrová v počte 9.

3. ročník florbalového turnaja o pohár primátora mesta Trenčín

Deň detí na šestke sa začal športovo. 3. ročníka florbalového turnaja o pohár primátora mesta Trenčín sa zúčastnilo 6 trenčianskych škôl. Žiaci 1. stupňa si zmerali sily v dvoch skupinách a najlepší sa stretli vo finále. A tu sú výsledky:

1. miesto
2. miesto
3. miesto
4. miesto
5. miesto
6. miesto

- ZŠ Hodžova, Trenčín
ZŠ Bezručova, Trenčín
ZŠ Východná, Trenčín
ZŠ Kubra
ZŠ Novomeského, Trenčín
ZŠ Dlhé Hony, Trenčín

